

[Erik Hølst.]

er det rimeligt, at vi nu siger, at så er det rigtigt at gå over til at behandle et lovforslag, der erstatter det nuværende, som sådan set ikke engang kan bruges, idet miljøministeren dengang på den daværende regerings vegne lovede, at man ikke ville anvende forslaget, før der var kommet en ny lov om det. Der er altså tale om her at gennemgå en procedurelov, der skal afløse en eksisterende lov.

Så kan vi spørge, hvorledes vi i givet fald sikrer os, at vi har alle de oplysninger, alle muligheder for at vurdere, om vi skal have atomkraft eller ej. Ja, her siger lovforslaget meget enkelt, at et hovedspørgsmål må være placeringen. Jeg ved, at det i nogle af avispolemikkerne har været sagt, at det dog er helt forkert at starte med placeringen. Jeg ville sige omvendt. Jeg ville have forfærdelig svært ved at tage stilling til, om vi skal have atomkraft eller ej, medmindre jeg fik en orientering om, hvorvidt det skulle ligge på Anholt, eller det skulle ligge på Østerbro. Det ville være næsten umuligt for mig ikke at tage hensyn til de miljømæssige, de fysiske, de sikkerhedsmæssige forhold, der dér ville komme ind i billedet.

Det næste er en folketingsbeslutning om det enkelte atomkraftværk. Det synes jeg også er rigtigt, at man tager, fordi situationen jo kan ændre sig, fra man har taget en beslutning om ét værk, til man tager en beslutning om et andet værk. Det er rigtigt, at vi ser det foregående lovforslag, som vi behandlere her, i forbindelse hermed og siger, at der selvfølgelig må være tale om i givet fald en eneretsbevilling, for kun ved en eneretsbevilling kan man egentlig sikre at den sikkerhedsmæssige, den undersøgelsesmæssige, den kontrolmæssige og den teknologiske viden er til stede for i givet fald at kunne gennemføre et atomkraftanlæg.

Så har der været megen kritik af den del af lovforslaget her, der siger, at miljøministeren selvfølgelig skal ind i billedet. Der har ikke været kritik af, at han kom ind i billedet, men man har sagt, at det sandelig er en meget skrap lov. Her lader vi miljøministeren underkende de miljølove, som eksisterer i landet. Jeg synes, at det er meget overdrevet at vurdere det på den måde. Jeg ville være meget forbavset, så-

fremt vi ikke anvendte miljøloven, der i sin tid med § 47 gav mulighed for, at ministeren selv, hvor samfundshensyn kunne komme ind i billedet, kunne tage en beslutning, og det derfor ikke var nødvendigt, at beslutningen blev taget af amtsrådet eller af kommunale myndigheder. Men samtidig siger miljøministeren jo, at der vil blive taget al mulig hensyn til lokale myndigheders opfattelse af et sådant spørgsmål. Der vil blive taget al mulig hensyn til den lokale sikkerhed, og der vil blive taget alle mulige miljöhensyn. Der er altså hverken tale om, at man vil trække noget ned over hovedet, eller at man vil ophæve eksisterende, mere lokale beslutningsmuligheder, men tværtimod at man vil anvende det, der ligger i § 1 i miljøloven, det, der gjorde at bl. a. SF slet ikke kunne stemme for miljøloven, nemlig at der skulle tages samfundsmæssige hensyn. Det er jo kun det, § 47 taler om, når den giver mulighed for, at miljøministeren direkte kan gribe ind.

Vi må spørge, selv om der i og for sig er sikring nok i denne procedurelov: er det således at vi har fået alle de faktorer med, som er nødvendige for i givet fald at beslutte os til et atomkraftanlæg eller i givet fald at sige nej til et sådant fremlagt ønske? Dér tror jeg godt, at jeg kan sige, at der er mange forskellige opfattelser. Vi når vel aldrig det helt rigtige, og der er også i mit parti folk, der siger: det er nok meget vanskeligt at få dækket os fuldstændigt ind. Dels kan det jo godt være, at de nuværende atomkraftanlæg slet ikke er de endelige, men at de er såkaldte overgangs anlæg, dels kan det jo godt være, at de langtidsvirkninger, som man mener at kunne konstatere, både fra stråling fra værket og navnlig fra affaldet, har en betydning, som vi i dag ikke kan overskue. Derfor er det meget vigtigt for os, at vi udbygger dette lovforslag med, jeg havde nær sagt, alle mulige spørgsmål i udvalget for at vi kan sige: vi har sikret os, at vi ved alt om atomkraft.

Her vil jeg gerne rette en tak til Risø og atomenergikommissionen, i modsætning til, hvad jeg har set i aviserne rundt omkring om samme kommissions og Risø indsats i debatten her. Jeg har vurderet Risø derhen, som jeg har vurderet sundhedsstyrelsen, at det er et sted, hvor man samler den fornødne teknologiske ekspertise til